

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide

Številka: 060-09-5/2020/5
Ljubljana, 12. 5. 2020

Predlog

Z A P I S N I K

38. seje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide, ki je bila v torek, 21. 4. 2020, v dvorani Državnega sveta, Šubičeva 4, 1000 Ljubljana, in na daljavo prek aplikacije Cisco Webex.

Seja se je začela ob 15.30 uri in končala ob 17.00 uri.

Prisotni člani komisije v dvorani Državnega sveta:

- predsednik komisije: mag. Peter Požun,
- člani komisije: Igor Antauer, dr. Matjaž Gams, Ladislav Rožič in Jože Smole.

Prisotni člani komisije na daljavo prek aplikacije Webex:

- podpredsednik komisije: Danijel Kastelic,
- člani komisije: Mitja Gorenšček, Tomaž Horvat, Lidija Jerkič in Alojz Kovšca.

Prisotni predstavnici vabljenih na sejo:

- Tina Bregant, Ministrstvo za zdravje in
- Ana Vodičar, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Sejo je sklical in vodil predsednik komisije mag. Peter Požun.

Dnevni red (10 ZA, 0 PROTI):

- 1. Potrditev zapisnika 36. seje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide**
- 2. Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju – zakonodajna iniciativa**
- 3. Odziv na dopis Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti glede analize socialnega položaja prejemnikov invalidskih pokojnin, ki ne presegajo višine 300 evrov oz. 402,18 evra.**

Ad 1.)

Komisija je zapisnik 36. seje **potrdila** brez pripomb (10 ZA, 0 PROTI).

Ad 2.)

Komisija je obravnavala zakonodajno iniciativo - Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, ki jo je v obravnavo Državnemu svetu predložil državni svetnik mag. Peter Požun (v nadaljevanju: pobudnik).

Komisija predlog zakona **podpira (10 ZA, 0 PROTI)**.

Komisija je bila seznanjena, da se s predlaganimi spremembami in dopolnitvami Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (novela ZZVZZ) želi zagotoviti pravico do nadomestila za časčasne zadržanosti dela enemu od staršev, ki sobiva ob hospitaliziranem otroku za čas sobivanja, pri čemer se zvišuje starostna meja otrok, ki bi bili v prihodnje upravičeni, da eden od staršev z njimi sobiva v zdravstvenem zavodu v času otrokove hospitalizacije zaradi bolezni (do petnajstega in ne več do vključno petega leta starosti). Trenutna starostna meja se je namreč v praksi izkazala kot prenizka. Nova, višja starostna meja se določa v skladu z določbami Zakona o pacientovih pravicah (ZPacP), ki v drugem odstavku 35. člena določa, da je otrok, ki je dopolnil 15 let, sposoben privolitve v medicinski poseg oziroma zdravstveno obravnavo, razen določenih izjem, ki so urejene z ZPacP. Predvideno je, da Zavod za zdravstveno zavarovanje (ZZZS) krije stroške nastanitve in prehrane v višini celotne cene zgolj za starše otrok do 6. leta starosti, ostali, ki bodo upravičeni do sobivanja in nadomestila med časno zadržanostjo od dela za otroka starega od 6 do vključno 14 let, pa si bodo te stroške krili sami. Predlog zakonske novele predvideva tudi podlage za presojo o prednosti pri nastanitvi v primeru, ko izvajalec zdravstvene dejavnosti zaradi omejenih prostorskih zmogljivosti ne bo mogel zagotoviti pravice do sobivanja vsem upravičencem.

S predlogom zakona se določa tudi zgornjo mejo trajanja nege ožjega družinskega člana v koledarskih in ne več delovnih dnevih, s čimer se izenačuje položaj vseh staršev, odsotnih zaradi nege družinskega člana, ne glede to, koliko dni na teden delajo. Slednje bi po navedbi pobudnika za sprejem novele ZZVZZ zmanjšalo tudi administrativno breme za izvajalce zdravstvene dejavnosti na primarni ravni.

Pobudnik je ocenil, da bi imel ZZZS, na podlagi predlaganega zvišanja zgornje starostne meje otrok, ki so upravičeni do sobivanja staršev, na 15 let, za malo manj kot dva milijona evrov dodatnih stroškov iz naslova nadomestila zaradi časne zadržanosti od dela (utemeljeno na podatkih za leto 2018, brez upoštevanja prvega in zadnjega dneva sobivanja, za katera staršem že po veljavni zakonodaji pripada nadomestilo na podlagi spremstva). Predložen je tudi izračun stroškov ZZZS, če bi se glede na podatke o hospitaliziranih otrocih v 2018 vsi starši odločili za sobivanje in odsotnost z dela ter bili upravičeni do denarnega nadomestila iz tega naslova. Navedeni maksimalni stroški so v celoti ocenjeni na okrog 6,5 milijona evrov.

Komisija je bila seznanjena tudi z amandmajema (k 5. členu predloga zakona in obrazložitvi k 5. členu predloga zakona), ki ju je pobudnik vložil naknadno (12. 3. 2020) in o katerih bo odločal Državni svet ob obravnavi zakonodajne iniciative na plenarnem zasedanju. Komisija ugotavlja, da se z amandmajema želi dopolniti prehodno določbo 5. člena predloga zakona in v njenem okviru jasno določiti, da se sprememba, ki se nanaša na vodenje trajanja pravice do nadomestila zaradi nege ožjega družinskega člana v koledarskih in ne delovnih dnevih, uporabi za vse še nedoločene primere. Iz prvotne dikcije 5. člena namreč slednje ni jasno razvidno. Na podlagi predlaganega amandmaja k 5. členu bi torej veljalo, da bo za vse, ki bodo v trenutku, ko bo zakon stopil v veljavo, že odsotni z dela zaradi nege ožjega družinskega člana, še vedno veljala trenutna ureditev glede pravice do nadomestila zaradi nege ožjega družinskega člana (torej beleženje odsotnosti v delovnih in ne koledarskih dnevih, kot se predlaga po novem).

Komisija zgoraj navedena predlagana amandmaja **podpira (10 ZA, 0 PROTI) in predlaga Državnemu svetu, da ju sprejme.**

Komisija je bila seznanjena z mnenjem Ministrstva za zdravje, ki se strinja, da bivanje starša ob otroku v bolnišnici dobro vpliva na otroke in proces njihovega zdravljenja. Kot ustrezno Ministrstvo za zdravje ocenjuje tudi zvišano mejo starosti otroka, do katere se še omogoča sobivanje (do 15 let), in novo ureditvijo vodenja trajanja pravice do nadomestila zaradi nege ožjega družinskega člana v koledarskih in ne delovnih dnevih, saj bi to tudi pediatrom zelo olajšalo način izdajanja bolniških staležev in ne bi več diskriminiralo staršev, ki ne delajo vse dni v tednu.

Po drugi strani pa Ministrstvo za zdravje izpostavlja na pravico do sobivanja v povezavi z otroki, ki jih po njegovi oceni ni tako malo in ki so upravičeni do obnovitvene rehabilitacije v zdraviliščih in do letovanja. Slednja v obravnavano predloženo zakonsko novelo po opozorilu Ministrstva za zdravje ni vključena. Ministrstvo za zdravje opominja tudi na nujno spremembo 44.c člena veljavnega ZZVZZ, ki ureja pravico do povračila stroškov zdravstvenih storitev, ki so pravica iz obveznega zavarovanja v Republiki Sloveniji in ki jih zavarovana oseba uveljavi v drugi državi članici Evropske unije, na podlagi določb Direktive 2011/24/EU. V primeru, da se ne bi hkrati ustrezno spremenilo navedenega člena, Ministrstvo za zdravje opozarja, da bi prišlo do neenake obravnave otrok, ki bi bili hospitalizirani v tujini in otrok, ki bi bili hospitalizirani v Sloveniji (otrok do vključno 5. leta starosti ne bi imel pravice, da eden od staršev z njim sobiva v tujini, medtem ko bi v povezavi z zdravstvenimi storitvami tako v tujini kot v Sloveniji takšno pravico imeli otroci v starosti nad 5 do 15 let). Na podlagi vsega navedenega in glede na trenutno situacijo v državi, povezano z epidemijo SARS-CoV-2, se Ministrstvo za zdravje, navkljub na prvi pogled sprejemljivi zakonski iniciativi, zavzema za celostno ureditev področja, ki bi zajela tudi ostala odprta vprašanja.

Komisija je bila seznanjena tudi s stališčem Strokovne službe Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljevanju: Strokovna služba ZZZS), organi upravljanja, med drugim tudi Upravni odbor Zavoda se namreč do predložene zakonodajne iniciative (še) niso uspeli opredeliti.

Strokovna služba ZZZS predlagani zakonski noveli ni izrecno nasprotovala, je pa bila do nje zadržana z vidika stalnega naraščanja izdatkov v povezavi z začasno odsotnostjo z dela zaradi bolezni, poškodb in drugih zdravstveno upravičenih razlogov (v nadaljevanju: bolniški stalež). Od leta 2014 se namreč po podatkih ZZZS navedeni izdatki vsako leto zvišajo za 10 % na letni ravni (v 2014 je bilo teh izdatkov za 225 milijonov evrov, 2019 pa že 385 milijonov evrov). Takšna obremenitev z izdatki za bolniški stalež, kot opozarja Strokovna služba ZZZS, pomeni manjša razpoložljiva sredstva na drugih področjih, npr. za storitve (odprava čakalnih dob, nove medicinske pripomočke in zdravila).

Strokovna služba sicer oceno finančnih posledic predlaganih sprememb in dopolnitev ZZVZZ ocenjuje kot korektno in realno, pri čemer opozarja, da so bili izračuni narejeni na podlagi osnov za nadomestila in stroške sobivanja v 2018, medtem ko so v 2019 ti stroški že nekoliko narasli. Po oceni Strokovne službe ZZZS bi tako aktualni predlog zakona, na podlagi osnov iz 2019, pomenil dodatno obremenitev za blagajno ZZZS iz naslova nadomestila zaradi začasne zadržanosti od dela v višini 3,8 mio evrov na letni ravni, v primeru da bi se vsi starši odločili za sobivanje in posledično prejeli navedeno nadomestilo, pa se finančno obremenitev blagajne ZZZS ocenjuje v višini dobrih 9 milijonov evrov.

Strokovna služba ZZZS je kot dobro ocenila predlagano novo ureditev vodenja trajanja pravice do nadomestila zaradi nege ožjega družinskega člana v koledarskih in ne delovnih dnevih. Na tak način bi se, kot ugotavlja, upoštevalo tudi enega od predlogov pediatrov v zvezi z zmanjšanjem administrativnih bremen. Navedena sprememba je bila po pojasnilu Strokovne službe ZZZS sicer tudi že predvidena v zadnjem osnutku novele ZZVZZ, ki jo je pripravljalo Ministrstvo za zdravje.

Strokovna služba ZZZS je opozorila tudi na sklep, ki ga je Skupščina ZZZS sprejela že pred leti in s katerim je bilo predlagano, da se ob spremembi ZZVZZ omogoči sobivanje enemu od staršev ob otroku do 6. leta starosti tudi v primeru, ko otroku pripade pravica do stacionarnega zdraviliškega zdravljenja. Pri tem so bili za otroke do 6. leta starosti ocenjeni stroški v višini 350.000 evrov letno, v primeru otrok do 15. leta pa bi možnost uveljavljanja takšne pravice za blagajno ZZZS pomenila dodatno finančno obremenitev v višini nekaj več kot 760.000 evrov letno.

Strokovna služba ZZZS je pritrdila tudi pripombi Ministrstva za zdravje glede nujnosti spremembe 44.c člena ZZVZZ, saj je tudi po njenem mnenju treba izenačiti pravice, ki se jih v zvezi s sobivanjem s hospitaliziranim otrokom in nadomestili za začasno odsotnost z dela lahko uveljavlja doma in v tujini. Izpostavila je tudi odprto vprašanje ureditve sobivanja otrok s pravico do zdravstvenega letovanja, na katerega opozarja Rdeči križ Slovenije.

Strokovna služba ZZZS dodatno poudarja, da so bile v zadnji verziji novele ZZVZZ že predvidene določene izboljšave instituta sobivanja, ki so bile zastavljene malo širše od predložene zakonske novele. Na primer v zvezi z reševanjem situacije, ko izvajalec zdravstvene storitve ne more zagotoviti nastanitve vsem staršem hospitaliziranih otrok,

in v zvezi s čimer je bila predvidena na zakonski ravni oblikovana lista prednostnih razlogov za uresničitev navedene pravice. Navedeni prednostni razlogi so sicer po ugotovitvi komisije že zakonsko urejeni, in sicer v sedmem odstavku 8. člena ZPac.

Komisija je bila seznanjena s še eno novelo ZZVZZ, ki je na pobudo državnega svetnika Danijela Kastelica v pripravi v okviru Državnega sveta. Nanaša se na sklop težav, s katerimi se soočajo Zveza paraplegikov Slovenije, Nacionalni svet invalidskih organizacij, Rdeči križ Slovenije in Zveza prijateljev mladine Slovenije, in ki se nanašajo na financiranje (in sobivanje) zdraviliškega zdravljenja oziroma zdravstvenega letovanja otrok in sofinanciranja obnovitvene rehabilitacije za invalide z najtežjo obliko invalidnosti, ki se jo sicer izvaja že 30 let. Za njeno financiranje s strani ZZS po opozorilih Računskega sodišča RS ni ustrezne zakonske osnove (pravice do sofinanciranja so opredeljene samo v Pravilih obveznega zdravstvenega zavarovanja, finančna sredstva pa so dodeljena v okviru razpisov ZZS), zato bi bilo treba slednje čim prej urediti. Kot je pojasnil podpredsednik komisije Danijel Kastelic, je navedena novela, glede na to, da je še v pripravi, predvidena za uvrstitev na eno izmed naslednjih sej Državnega sveta.

V razpravi komisije je bilo poudarjeno, da imajo predlagane spremembe in dopolnitve ZZVZZ dobre namen, večina razprave pa je bilo namenjene dilemi o tem, ali je ustrežnejše parcialno ali celovito oziroma sistematično poseganje v veljavno zakonodajo. Pri tem je bilo opozorjeno tako na negativne plati parcialnih posegov v veljavne določbe, še zlasti v povezavi z blagajno ZZS, kot tudi na to, da se je do sedaj že (pre)večkrat izkazalo, da čakanje na celovite rešitve, še zlasti kar se tiče zakonodaje s področja zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja, ne obrodi sadov. Prav tako je bila podana ocena, da bi glede na problematiko, ki se je dotika predložena zakonska novela, bilo treba rešitve uzakoniti in uveljaviti čim prej, saj otroci, ki potrebujejo podporo staršev v času hospitalizacije, ki je zlasti za otroke s posebnimi potrebami lahko izrazito stresna izkušnja, nimajo časa čakati na celovite posege v zakonsko materijo.

Člani komisije so razpravljali tudi o obremenitvah blagajne ZZS, pri čemer je bilo posebej opozorjeno na nekatere stroškovne obremenitve, ki prav tako nimajo zakonske podlage (npr. t. i. Terciar I. v višini 30 milijonov evrov), a bi se jih lahko v primeru, da bi se zanj zagotovilo druge vire financiranja, lahko navedena sredstva namenilo za financiranje prav takšnih rešitev, kot so trenutno predložene v sprejem.

Komisija je razpravljala tudi o ideji, da bi se vsebino predložene zakonske iniciative razširilo na način, da bi se predložene spremembe in dopolnitve ZZVZZ združilo s tistimi, ki so še v pripravi znotraj Državnega sveta, in morebitnimi rešitvami ostalih odprtih vprašanj, na katere je bilo opozorjeno v razpravi (npr. glede 90 milijonov evrov sredstev, ki naj bi se jih namenilo za varno in zdravo delo, a se jih ne, medtem ko manjka sredstev za preventivne aktivnosti na tem področju, ki so jih v preteklosti uspešno izvajali socialni partnerji, dokler ni Računsko sodišče RS opozorilo na to, da za takšen način financiranja navedenih programov ni zakonske podlage).

Komisija je, ne glede na pomisleke glede parcialnega urejanja zakonskega področja, ki so bili izraženi ob obravnavi predložene zakonske novele, ugotovila, da je zaradi

kompleksnosti raznolikih še odprtih vprašanj težko pričakovati, da se bo celovite rešitve lahko pripravilo in sprejelo v kratkem času ter da je zato premišljeno parcialno poseganje v veljavno zakonodajo trenutno najboljša možnost, da se določena odprta vprašanja čim prej razreši. Še zlasti v zvezi s problematiko, ki jo obravnava trenutno predložena zakonska iniciativa in je izrednega pomena za otroke in njihove starše. Po pojasnilu pobudnika za njen sprejem se je to zakonodajno iniciativo pripravljalo premišljeno in daljše časovno obdobje, ravno z namenom predložiti ustrezne rešitve zaznane problematike.

Pobudnik za sprejem zakonodajne iniciative je napovedal, da bo do seje Državnega sveta predlagal še dodatno dopolnitev osnovnega teksta zakonodajne iniciative v povezavi s pripombami Ministrstva za zdravje in Strokovne službe ZZZS glede 44.c člena ZZVZZ. Pri tem je bilo Ministrstvo za zdravje z namenom čim bolj ustrezne ureditve izpostavljene pomanjkljivosti zakonske iniciative pozvano k sodelovanju pri pripravi popravkov ali dopolnitev predlaganih rešitev, na kar se je pozitivno odzvalo. Opozorjeno je bilo tudi na to, da imata tako Vlada RS kot Državni zbor RS v okviru zakonodajnega postopka možnost vse predlagane rešitve ustrezno nadgraditi ali izboljšati.

Komisija je po koncu razprave predlog zakona podprla, prav tako pa tudi predložena amandmaja, povezana s 5. členom predloga zakona, v zvezi s katerima Državnemu svetu predlaga, da ju sprejme.

* * *

Za poročevalca na seji Državnega sveta je bil določen predsednik komisije mag. Peter Požun.

Ad 3.)

Na 34. seji 30. 1. 2020 je Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide, na pobudo državnega svetnika Danijela Kastelica, obravnavala Problematiko invalidskih pokojnin in nadomestil za telesne okvare. Na podlagi opravljene razprave je sprejela več sklepov, med drugim je v svojem mnenju k navedeni problematiki pozvala pristojno Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, da jo v roku 30 dni seznanji z ugotovitvami podrobnejše analize socialnega položaja prejemnikov invalidskih pokojnin, ki ne presegajo 300 oziroma 402,18 evra.

Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti je takrat samo ponudilo, da pripravi analizo, v katero bi zajeli tudi podatke o prejemkih, ki jih invalidski upokojenci z najnižjimi pokojninami prejema iz naslova zakonodaje, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev.

Ministrstvo je komisiji 4. 3. 2020 poslalo delno analizo socialnega položaja prejemnikov najnižjih invalidskih pokojnin. Napovedali so dodatno poglobitev analize, a ob tem

navedlo, da za to potrebujejo več časa, kot jim ga je komisija namenila. Zato je komisijo zaprosilo za podaljšanje navedenega roka.

Komisija naj bi se do navedenega zaprosila opredelila že na 37. seji 12. 3. 2020, a je bila slednja zaradi takratne situacije v zvezi s SARS-CoV-2 (COVID-19) odpovedana. Zadeva je bila nato ponovno uvrščena na prvo možno redno sejo.

Članici in članom komisije je pobudnik za razrešitev problematike najnižjih invalidskih pokojnin in nadomestil za telesne okvare, državni svetnik Danijel Kastelic, predstavil vsebino predlaganega odziva omisije na prej navedeno prošnjo ministrstva in prejeta delno analizo, ki se je glasil:

»Spoštovani,

dne 2. 3. 2020 je Direktorat za delovna razmerja in pravice iz dela Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (v nadaljevanju: direktorat) na Komisijo Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide (v nadaljevanju: komisija) naslovil dopis z naslovom Delna analiza socialnega položaja prejemnikov invalidskih pokojnin, ki ne presegajo višine 300 evrov oz. 402,18 evra. Iz dopisa izhaja pojasnilo, do katere mere je direktoratu uspelo opraviti delno analizo socialnega položaja prejemnikov invalidskih pokojnin, ki so nižje od 402,18 evra oz. 300 evro, obenem pa je napovedano, da se bo v naslednji fazi analizo še dodatno poglobilo, za kar pa je po pojasnilih direktorata potreben določen čas, da se bo lahko pridobilo vse potrebne podatke. Direktorat je ocenil, da zahtevane celovite analize oziroma poročila o ugotovitvah komisiji ne bi mogel predložiti v zahtevanem roku, zato je bila komisija zaprosena za podaljšanje prvotno določenega 30-dnevnega roka za odziv Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti na njeno mnenje k Problematiki invalidskih pokojnin in nadomestil za telesne okvare z dne 11. 2. 2020.

V dopisu direktorat prav tako izpostavlja, da sta pokojninsko in invalidsko zavarovanje le ena od oblik socialne varnosti, ki skupaj z ukrepi socialnega varstva, ki ni vezano na predhodno zavarovanje, nudita različne načine izboljšanja socialnega položaja posameznikov. Posledično direktorat prejemnike invalidske pokojnine v dopisu napotuje na uveljavitev pravice do varstvenega dodatka, kar je sicer lahko ena od rešitev, a dejstvo je, da slednja ne predstavlja individualne pravice, kakršna je pokojnina, ampak pravico iz javnih sredstev, ki je v tesni povezavi z dohodkovnim stanjem družine oz. dohodki ostalih družinskih članov.

Na podlagi vsega navedenega je komisija na 38. seji 21. 4. 2020 sprejela naslednja dva sklepa:

1. **Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide, na podlagi seznanitve z dopisom Direktorata za delovna razmerja in pravice iz dela Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti z dne 2. 3. 2020 z naslovom Delna analiza socialnega položaja prejemnikov invalidskih pokojnin, ki ne presegajo višine 300 EUR oz. 402,18 EUR, podaljšuje rok za predložitev celovite analize socialnega položaja navedenih prejemnikov invalidskih pokojnin do 30. maja 2020.**
2. **Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide še enkrat poziva Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, da v sodelovanju s ključnimi deležniki išče rešitve za izboljšanje socialnega položaja prejemnikov invalidskih pokojnin v okviru sistema pokojninskega in invalidskega zavarovanja oziroma na kakšen drug dogovorjen način, ki bo omogočal uveljavitev pravice individualnega značaja, torej ločeno od sistema uveljavljanja pravic iz javnih sredstev, v okviru katerega so pravice posameznika vezane na pravice ostalih družinskih članov.«**

* * *

Komisija je zgoraj navedeni predlog odgovora komisije na dopis Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti **podprla** (9 ZA, 1 PROTI).

Državni svetnik Danijel Kastelic je ob tem dodatno izpostavil še en sklep, ki ga je komisija zapisala v Mnenje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k Problematiki invalidskih pokojnin in nadomestil za telesne okvare z dne 11. 2. 2020, ki se je glasil: *»Komisija pričakuje, da bodo ključni deležniki čim prej pristopili k spremembi veljavne ureditve nadomestil za telesne okvare na način, da se bo zagotovilo enakopravno obravnavo vseh oseb s telesnimi okvarami, neodvisno od vzroka za njihov nastanek.«* Opozoril je, da se navedeni sklep nanaša na problematiko nadomestil za telesne okvare, v zvezi s katero se prav tako še vedno pričakuje, da se bo čim prej pristopilo k njeni razrešitvi.

Mag. Nuša Zupanec
sekretarka komisije

Mag. Peter Požun
predsednik komisije